

Opas 10 Nikodemoksen, juutalaisen neuvoston jäsenen, kohtaaminen

Jeesus oli juutalainen, kuten myös hänen opetuslapsensa, mutta hänen toimintansa ja sanansa horjuttivat temppelijärjestelmää. Hän julisti olevansa itse yhden miehen temppeli – ja hän toimi temppelin tapaan: hän paransi ja antoi syntejä anteeksi.¹ Johannes kirjoittaa: ”monet uskoivat häneen nähdessään ne tunnusteet, jotka hän teki” (Joh. 2:23). Tämän jälkeen hän kertoo neljä kertomusta: ensimmäisessä fariseus nimeltä Nikodemos, ”juutalaisen neuvoston jäsen”, esittää kysymyksiä Jeesukselle (Joh. 3:1).

Lue Joh. 3:1–21

Jerry D. Thomas, *Messiah* tai Ellen White, *Rakkaudella Isältä*, luku 17

Mikä aiheutti levottomuutta Nikodemoksessa? Miksi hän tuli pimeyden suojatessa häntä? Joh. 3:1–2

Miten Jeesuksen vastaus haastoi tämän fariseuksen näkemyksen valtakunnasta? Joh. 3:3

Jeesus kertoi Nikodemokselle, juutalaiselle uskonnolliselle johtajalle, että tämän tuli syntyä uudestaan nähdäkseen Jumalan valtakunnan. Heidän keskustelunsa perusteella (Joh. 3:4–21),

- mikä näkemys Nikodemoksella oli Jumalan valtakunnasta?

- millä tavalla Jeesuksen näkemys Jumalan valtakunnasta erosi edellisestä?

Käsityksiä valtakunnasta

Tuohon aikaan oli useita eri ryhmittymiä, joista jokaisella oli omanlaisensa käsitys valtakunnasta.²

- Fariseukset olivat maallikoita, jotka pyrkivät elämään oikein noudattaen juutalaista tooraa sen kaikissa kohdissa vauhdittaen siten sen päivän tuleamista, jolloin Jumala pelastaisi Israelin pakanallisen vallan alta.
- Saddukeukset olivat papillisia temppelearistokraatteja, konservatiivinen uskonnollinen ryhmä, jolla oli poliittista vaikutusvaltaa. He hyväksyivät ainoastaan Mooseksen kirjoitetun lain auktoriteetiksi.
- Essealaisilla, jotka tunnettiin vetäytymisestään Qumranin erämaahan, oli kolmannes toorakouluista, ja heillä oli huomattavaa vaikutusvaltaa Jeesuksen ajan Jerusalemissa.⁴
- Selootit olivat turhautuneita toiminnan puutteeseen. He olivat sitoutuneet vastarintaan saavuttaakseen oman näkynsä Israelin uudelleen rakennetusta valtakunnasta ja valmiit taistelemaan roomalaisia vastaan.
- Herodialaiset olivat kompromissin kannalla ja tukivat kutakin Herodesta saavuttaakseen päämääränsä. Heidän mielestään selootit olivat järjettömiä kuvitellessaan voivansa päihittää roomalaiset.
- Vallassa oleva juutalaisten neuvosto, jota kutsuttiin Sanhedriniksi, ohjasi juutalaista jokapäiväistä elämää. Roomalainen imperiumi piti Israelia vallassaan asettamalla maakuntiin maaherrat ja nimittämällä Herodeksen. Nämä keräsivät veroja, laajensivat tieverkostoa, puolustivat valtakunnan rajoja ja toimittivat maataloustuotteita Roomaan, mutta Sanhedrin hallitsi juutalaisen yhteiskunnan elämää. Se toimi myös tuomioistuimena, muttei voinut määrätä henkilöä kuolemanrangaistukseen kansankiihotuksesta. Ylipapin toimiessa puheenjohtajana fariseukset olivat neuvostossa hyvin edustettuina, mutta saddukeukset olivat vallassa. Maallinen juutalainen ei voinut olla neuvoston jäsen.

Kaikilla oli oma nurkkakuntainen näkemyksensä Jumalasta ja hänen valtakunnastaan, joka oli vain juutalaisille! Jeesuksen sanoma oli radikaalisti erilainen. Hän haastoi Nikodemoksen vaihtoehtoisella näkemyksellä Jumalasta ja tämän valtakunnasta.

Jeesus käytti juutalaisesta historiasta tuttua kertomusta havainnollistaakseen, että pääsy Jumalan valtakuntaan tapahtuu uskon kautta – ja se on mahdollinen jokaiselle, joka uskoo häneen. Miten Jeesus sovelsi tätä kertomusta? Joh. 3:14–18; vrt. 4. Moos. 21:4–9

Mikä oli Jeesuksen antama tuomio? Joh. 3:19–21

Mitä Jeesus kertoi itsestään? Joh. 3:4–21

Lisätietoa Nikodemoksesta

Johannes mainitsee Nikodemoksen myöhemmin vielä kaksi kertaa. Mitä me opimme näistä kahdesta kohtaamisesta?

- Joh. 7:50
- Joh. 19:38–42

Mietteesi ja kysymyksesi

Jakaminen

Mitä Jeesus sanoo sinulle uudesta syntymästä kertomuksessa Nikodemoksesta?

Mitä kerrot niille ystäville, joita sitä johdat Jeesuksen luo?

Lähdeviitteet

¹ Sweet & Viola 2012:171.

² Chalk 2003:26–28 lukeaksesi lisää tästä tiivistelmästä.

³ Walker 2006:70–71.

⁴ Pixner 2005:38–39: Essealaiset eivät olleet tunnustaneet Juudas Makkabealaisen veljeä Jonatania, joka oli alhaisesta makkabealaisesta pappissuvusta tullessaan nimitetyksi ylipapiksi ja valituksi kuninkaaksi. Tuosta ajasta alkaen he katsoivat kaikkien temppeliuhrien olleen "lainvastaisia ja epäpuhtaita". Voi olla, että monet niistä, jotka "uskoivat häneen nähdessään ne tunnusteot, jotka hän teki" temppelissä, olivat essealaisia, mutta "Jeesus – ei uskoutunut" näille häntä seuranneille kiivailijoille. Hänellä oli aivan toisenlainen suunnitelma (Joh. 2:23–25).